

XIV. évfolyam
2005. június

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

XX.
Weltjugendtag
Köln 2005

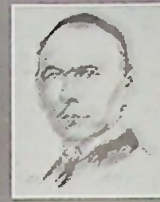
A kölni világifjúsági találkozó

(cikkünk a 2. oldalon)

Joachim Meisner bíboros
szentbeszédet mondott a kölni
Minorita templomban

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

2005 JÚLIUS – AUGUSZTUS: WELTJUGENDTAG

Kolping szellemében

Kolping Adolf az 1849-es és 1850-es években a Katolikus Legényegylet jellegéről, feladatáról, céljáról és munkamódszeréről több tanulmányt írt. Néhány szemelvény ezekből megdöbbentően időszerűnek tűnik most, a kölni világifjúsági találkozók előtt!

Egy helyen arról ír, hogy mi hiányzik a fiataloknak:

„A fiatal emberek erkölcsi tartása általában fogyatékos... Mivel ők úgy gazán jól a hasonló korúak körében érzik a nevezett erkölcsi tartást nekik éppen ezért leginkább a saját társaik közösségében lehetne megadni. Nagyon hiányzik a fiataloknak a szellemet és érzelmet valóban nemesítő és erősítő eszmecsere és szórakozás, mit sem otthon, sem szórakozóbhelyeken nem kaphatnak meg. És emellett a hitet is fel kell szítani, és fel kell frissíteni a szívükben. Ezért alkalmat kell teremteni arra, hogy hitük újra örömteli legyen számukra. Végül hiányzik nekik még a lehetőség arra is, hogy szívük szerint másokkal együtt és másokért tegyenek valamit.”

Más helyen a fiatalok vallási életét elmélyítő szempontokat vet fel:

„Az ember hitét örömmel kell betöltenie akkor, ha valóban teljes szívből Istenhez akar tartozni. Ezt a hitbeli örömet leginkább éppen az istentisztelet folyamán kell átéreznie. Az ifjúság számára nagy jelentőségű a szép vallásos éneklésben, a liturgia ünnepélyes cselekményeiben való közreműködés.”

„Ha azt akarjuk, hogy a nép élete az egyházhoz közelebb kerüljön, akkor az egyházi életnek is közelítenie kell a nép életéhez...”

Minden azon fog múlni, hogy mennyire sikerül a kereszténység szellemiségét és gyakorlatát a tényleges társadalmi életbe belevinni.”

„Figyelmen kívül hagyta az embernek az Isten iránti kioldhatatlan ősi vágyakozását az, aki úgy véli, hogy a fiataloknak a templomon kívül nem szabad Istenről beszélni, vagy éppen teljesen melléfogott ebben a dologban.”

A világifjúsági találkozóra történő előkészület időszakában Joachim Meis-

ner kölni bíboros május 23-án szentbeszédet mondott abban a Minorita templomban, melynek Kolping dómkáplánja és rektora volt, és ahol most sírjában nyugszik. Ebben az ember és az Isten közötti megfelelő kapcsolatról elmélkedett, melynek teljes szövege lapunk e számában olvasható. Meisner bíboros beszélt Isten elutasításának szörnyű következményeiről is.

Döbbenetesen összecseng ezzel Kolping Adolf következő gondolata:

„Amikor az ember letér az isteni és örök törvény útjáról, és csupán saját emberi okossága és furfangja nyomán jár, és eközben a földi dolgokat és viszonyokat csupán evilági módon, az Istennel és az örökkévalósággal való minden összefüggés nélkül kezeli, jobban mondva félrekezelet, akkor ebből csak egyetlen egy dolog következhet: a helyes vágányról való letérés a tévelygésbe vezet, ott csődöt mond minden emberi okosság, és végül felborul a kocsis, és az egész gőyönyörűség romokban hever a földön...”

(Kolping, Rheinische Volksblätter 1858, 379. oldal)

Lang György

Kedves testvérek!

Kölnben a világifjúsági találkozó előtt állunk, és lehetetlen, hogy a kölni érsek most ne a világifjúsági találkozókról szóljon. Ez a téma mindnyájunkat érint. A Szentatya a világifjúsági találkozóra nyomatékkal Máté evangéliumának e szavait írta: „Eljöttük,

hogyan hódoljunk neki”. Isten emberré válása arra szólít fel minket, hogy Isten szeretetének titka előtt, mely minden értelmet meghalad, leborulva hódoljunk. Még megértjük, hogy Isten szeretet minket, de hogy a jászolig és a keresztig szeretett, az megdöbbent. A jászol előtt az emberi

szív Isten szeretetét csak csodálni tudja. Az olyan szeretet, amely ekkora ellenállásokat győz le, és ellentéteket kapcsol egybe, már nem ebből a világból való. Előtte már csak egyetlen méltó magatartás létezhet: Mária és József magatartása, a betlehemi pásztorok magatartása, a napkeleti bölcsek magatartása, minden idők keresztény népeinek magatartása.

folytatás a 4. oldalon ▷▷

Péter és Pál

Péter és Pál, tudjuk nyárban, „Összeférnek a naptárban” – olvassuk Arany János feledhetetlenül szép versében, a „Fülemülé”-ben. „De nem a mi Péter Pálunk” – folytatja a költő. S bizony nemzeti karakterünk lényegére tapint soraival. Jogász nemzet voltunk és lettünk. Ám torzított értelemben. Ugyanis nem az igazság érvényesítése a célunk, hanem a magunk igazsága, a mi jogunk érvényre juttatása a cél. Ebből pedig folytonos parázs veszekedés és széthúzás származik. Ez minden békétlenség és szeretetlenség forrása. Pedig az ilyen kicsinyes veszekedés nem az erő, hanem épp ellenkezőleg, a gyengeség jele. Találón mondja a magyar közmondás: „Nem az az erős aki üti, hanem aki állja”. Üdvöztönk is ebben az értelemben tanítja a hegyi beszédben: „Ne állj ellen a gonosz-nak”. Itt nem a gonosz lélekről,

hanem a gonosz emberről van szó. Ha veszekedésre veszekedéssel válaszolunk, akkor a „gonosz” lelkiismeretét felmentettük. Én „csak” visszaütöttem – mondja – s tisztának érzi lelkiismeretét. Ám ha tudunk tűrni, „nyelni”, akkor a gonosz a bűnös, s nekünk tiszta marad a lelkiismeretünk. Péter és Pál apostolok különböző karakterű emberek voltak. Péter szangvinikus s kevésbé művelt, Pál kolerikus, művelt farizeus, sőt, római polgár. Az Apostolok Cselekedeteiben és a galatákhoz írt levélben olvassuk, hogy összekülönböztek egy vallási kérdésben, a zsidó keresztények és a pogány keresztények vallási szokásainak ügyében. Péter inkább a gyakorlati kompromisszum híve volt, míg Pál a jeruzsálemi zsinat határozatait akarta érvényesíteni. Pál „beolvasott” Péternek és képmutatással vádolta, mivel Antiochiában a

zsidó szokás szerint együtt étkezett a zsidó keresztényekkel s – Pál szerint – ezzel megzavarta a pogány keresztényeket. Nézeteltérésükből mégsem támadt harag. Megbékéltek egymással. Pál tisztelte Péterben azt, hogy ő a főapostol. Péter pedig elismerte Pál küldetését a pogányokhoz. Nem volt köztük szakadás, mert mindketten tudtak felülemelkedni a „maguk igazán”. Vajon miért? Azért, mert a jézusi igazság irányította mindkettő életét. Isten örök igazsága, az egyház érdeke fontosabb volt számukra, mint a saját „győzelmük”. Nem könnyű dolog önmagunkat legyőzni. Pedig igazán csak az az erős, aki a saját indulatai, vágyai és szenvedélyei fölött képes győzedelmeskedni. Ne mi akarjunk győzni a szeretet fölött, hanem a szeretet győzzön felettünk.

Dr. Balberitz Pál, országos prézes

PAP VAGY MINDÖRÖKKÉ

PAPTESTVÉREIMNEK

Isten kitérte mind a két kezét – hogy megérintsen, érezted? – feléd mert fontos vagy te, mint az angyalok (angyalai a földön a papok), naponta zengik: szent, szent, szent az Úr, és járnak-kelnek keresztül-kasul a bűnfertőzött földi tereken – lépteik nyomán kegyelem terem.

Isten kezet fog Krisztusban veled, az Ő keze lett fölszentelt kezed; éltető lelkét árasztotta rád: – ezért hirdeti szent szavát a szád, akár az oltár magaslatán állsz, avagy szenvedve áldozattá válsz. Benned a földön Isten jár körül; veled aggódik, sír, nevet, örül.

Te ember vagy csak, mégis isteni; emberséged, ó, kérlek, add neki, hogy a kegyelem élted járja át, és éljed is azt, mit hirdetsz: szavát. Bármilyen történhet – mondom én neked: kezén tart téged a te Istened. Maradjon is ott – igazi helyén: ott van életed Isten tenyerén.

Baricz Lajos

▷▷ folytatás a 2. oldalról

És ez a hódolat. A betlehemi jászol ezért: minden hódolat központja, minden szeretet csúcspontja, minden idők fordulópontja, minden üdvösség kiindulópontja. A szeretetnek ez a mélysége, amely itt feltárul, az Istennek ez a balgasága, hogy testté lesz, megzavarja az emberi értelmet. A hitetlen erre azt mondja: „Mindent, csak ezt nem!” E jászolnál az ember útelágazáshoz érkezett. Vagy elfogadja Istent és szeretetének misztériumát, vagy visszautasítja azt.

Ha egy ember Isten mellett dönt, azonnal részesedik is Isten titkában. Isten végtelenül magasan felette áll az embernek. Az Ő útjai nem a mi útjaink, és az Ő lényét mély titok veszi körül. Ha az ember képes volna Istent megérteni, akkor Isten már nem lenne Isten, vagy az ember megszűnne ember lenni. Mert „megérteni” annyit jelent, mint azonos szinten állni. Ha az ember az őt megillető helyen akar állni, akkor térdre kell ereszkednie a végtelenül nagyobb előtt. Ha viszont elutasítja Istent, akkor az abszurdumot, a káoszt, kárhozatot választja. Az élet akkor nem több mint egy villanás az egyik semmi és egy másik semmi között. Sohasem fogja megismerni az abszolút létezőt, a létezéshez szükségszerűt, vagyis Istent, ha csupán viszonylagosságokat állít sorba, és véletlent sokszoroz véletlennel. A világ létét, melynek részei keletkezhetnek és eltűnhetnek, és létezésük okát nem önmagukban hordozzák, megpróbálni csupán töredékeiből megmagyarázni, annyit jelent mint a képtelenség mellett dönteni. Isten vagy semmi! Isten misztériuma, vagy a káosz! Nincsen más választásunk: a helyes válasz világos felismeréséhez először is térdre kell ereszkednünk.

Ha az emberben Isten jelenlétének a tudata eltűnik, azaz megszakad a kapcsolat felfelé, akkor énjének legjobb oldalát veszti el. Akkor már nem érinti meg őt az Isten iránti alázat

és bizalom. Másod- és harmadrangú dolgokban az ilyen emberek főleg a technikában és a civilizációban egészen kiválóak lehetnek, de az örök kérdések már nem nyugtalanítják őket. Ki vagyok én, honnan jövök és hová megyek? – Nagy veszteség ez! Ebből a nyugtalanságból ugyanis emberként más teremtményeket meghaladó elsőbbségük, teherbírást, magas öntudatuk származna, hogy nem lehetne őket már lealacso-nyítani. Így azonban számukra az egész felsőbbrendű világ kiesik. Nem feszül már a magas

égbolt följük. Fedéllel lezárt házakban vannak. Ott az iszonyat lakik. Az ilyen emberi szálláshelyekből álló régiók elvesztik kulturális nívójukat. A kommunizmus teremtett ilyen kulturális sivatagokat. Csak el kell látogatni az egykori kommunista vidékek nagyvárosainak lakótelepeibe.

Isten emberré válása elsősorban csatlakozási pont a hódolathoz. Az emberek hódoló imát annyira ritkán végeznek. Ha imádkoznak, többnyire vagy kérnek, vagy panaszkodnak. Az imádságunk többnyire olyan, hogy inkább önmagunkra reflektálunk, és önmagunkra koncentrálunk, ahelyett hogy megnyílnánk Isten felé. Ha a Miatyánkot mi találtuk volna ki, akkor a kérések sorrendjét megfordítva így kezdtük volna: „Miatyánk, aki a mennyekben vagy, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és szabadíts meg a gonosztól”. És utána esetleg azt kértük volna, hogy legyen meg az Ő akarata és jöjjön el az Ő országa. De ez nem egészen biztos. Az Isten iránti első kötelesség Őt elismerni annak, ami: azaz Istennek, végtelennek, örökkévalónak, felfoghatatlannak, és felismerni lebilincselő fenségét. Az Isten előtt letérdelő ember nagy dolgot tesz. Aki hódoló imát mond, az már jó helyen áll, van érzéke arányhoz, mértékhez és valósághoz. Elismeri, hogy ő semmi és Isten minden. Ez a színtiszta igazság. A hódolat minden igazi imádság kezdete.

Amikor az ember hódolattal már nem térdel le, akkor Isten látószögéből kikerül, tekintete elől eltűnik az Isten, akkor leszáll a nap, közeleg a nagy hidegség. „Soha többé nem fogsz imádkozni, soha többé magasztalni, soha többé végtelen bizalommal lepihenni. Sokféle társtalanságod ellen nincs többé állandó oltalmazód és barátod. Szeretsz anélkül, hogy kilátásod lenne egy hegységre, amely fején havat, szívében parazsat hord. Nincs már értelem abban, ami történik, nincsen szeretet abban, ami veled fog történni.” Ezt nem egy jámbor misztikus írta le, hanem minden istentelenek legőszintébbje, Friedrich Nietzsche, a „Vidám tudomány” című könyvében. Egy másik művében így kérdez tovább: „Ki melegít téged? Ki szeret még téged?” – Ez maga a pokol. Ismétlem újra, ezt nem egy keresztény ember vázolta fel, hanem Friedrich Nietzsche, az istentelenek legőszintébbje.

Ha azonban az ember hódolattal letérdel, azaz belép Isten látószögébe, ott megnemesedik, ott magas színvonalra emelkedik. Isten uralma nem nyomasztó, hanem felemelő. Aki őt tegezve szólíthatja, annak meg kell vallania: „Nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas” (Lk 1,49) Hogy Te szeretsz engem, önmagam előtt értékessé tesz. Mert az ember értékét és nagyságát az adja, hogy ő az Istené, sőt hogy Isten szereti őt. És amikor Istennel tegezõ viszonyban állunk, mintegy az Ő látószögében helyezkedünk el, akkor sohasem lehet minket dologként kezelni, amit lehet elnyomni, kihasználni vagy eldobni. Engem önmagam előtt az tesz értékessé, hogy Isten szeret engem.

Ténylegesen a kereszténység volt az, amely megszüntette a rabszolgaságot, és arra tanított, hogy az embert személyként értékeljük. A tegezés szeretetet fejez ki. És a szeretet, amennyiben igazán az, nem e világból való; hanem Istené. Létezik persze tegezõdés emberek között az Istennel való tegezõdés nélkül. Bár csupán egy szerencsés következetlenség folytán.

A következetlenség viszont soha sem lehet általános, és mindig együtt jár vele valamilyen veszteség. Az ember ebben igen könnyen eszközzé válik a cél érdekében, a másik önzésének és haszonlesésének rabszolgájává. Szükség van ilyenkor egy biztosításra a nagy „Te” részérõl, aki minket dicsõítõ imádkozásunkban átölelve megtart.

Az ember lehetőség szerint ne egyénileg fejezze ki hódolatát. „Menjünk!”- mondták egymásnak a betlehemi pásztorok: „Menjünk át Betlehembe és hódoljunk az Úr elõtt”. Az egyház liturgiája mindig újra elismétli ezt a meghívást. A Három Szent

Király is többedmagával jött hódolni. A hódolat nemcsak egyéni, hanem egészen különösen közösségi cselekmény. Amikor a fiataljaink Kölnbe jönnek a világifjúsági találkozóra, akkor lehetõleg a Három Szent Király módján jöjjenek, vagyis hár-masával, mindegyikük hozzon magával még két társat. Közösen térdeljünk az Úr elõtt, mint csoport, mint közösség, mint család, hogy teljesítsük ezt a csodálatos feladatot: hódolni Istennek. A hangok, melyek az imában egybeolvadnak,

olyan Istendicsõítéssé erõsödnek, melyet nem lehet meg nem hallani, és az imádkozókat az egyház õssejtjévé alakítják. Az a közösség vagy egyház-köztség, amelyik együtt imádkozik, az együvé tartozik, és egyben is marad. A hódolat az a kötõanyag, amely az egyház-köztség tagjait egybeköti. Egybetartozást, hûséget, egymás iránti figyelmes szeretetet hoz létre. Csak ebbõl válhat igazi és valódi közösség.

Tényleg nem tudom elgondolni, hogy egy tapasztalt és kiforrott ember egy másik embernek, bárki legyen is az, neki maradéktalanul higgyen, benne teljesen reméljen és õt minden fölött szeresse. A felebarátot valójában csak úgy vagyunk képesek szeretni, ha Istenen keresztül szeretjük õt.

Claudel francia költõ mondja – sohasem lesz maradéktalanul elégséges a nõ számára a férfíhez füzõdõ kötelék, és a férfi számára a nõhöz füzõdõ kötelék, hiányos marad a beteg és rászoruló számára az orvos vagy az ápolónõ iránti kötõdés, a gyermeknek a nevelõje iránti bizalom –. Szükség van még egy „valakire”, akihez lehet imádkozni, sõt akit hódolattal lehet dicsõíteni. Szeretnéd életed folyamán gondolataidat kitárni, terheidet lera-kni. – Isten nélkül ez nem megy! Azt

akarod, hogy az életben egyetlen áldozatvállalás ne maradjon ismeretlen, egyetlen gond meg nem értett, egyetlen lemondás hiábavaló. – Isten nélkül ez nem megy! Azt akarod, hogy a szeretet terén elkövetett minden mulasztást és visszaélést egy jobbító és kiigazító hatalom hozzon helyre. – Isten nélkül ez nem megy! Tudni szeretnéd, hogy végsõ soron a sok bánatnak, a sok fájdalomnak, a sok lemondásnak mi volt az értelme. – Isten nélkül sohasem tudod

ezt meg! Mivel azonban Isten él, és mert az imában találkozol Vele, egyszer meg fogod tudni, még ha most nem is tudod még. Ez elégséges! De szükséges is ahhoz, hogy a földi életünk elviselhetõ legyen, legalábbis gondolkodó emberek számára.

Jöjjon tehát el annak az országa, akihez oly mély bizalommal fordulunk. Nem is lehet más az alaphangja a hódolattal imádkozó emberi szívnek. Szent Ágoston szájából származó ismert ima szavai ugyanezt így fejezik ki: „Mert Te, ó Isten, magadnak teremtetted a mi szívünket, és nyugtalan marad, amíg Benned meg nem nyugszik.” Ámen.

Hírek a Kolping-világból

NÉMETORSZÁG, KÖLN

Az Világifjúsági Találkozó alkalmával a Nemzetközi Kolping Szövetség, a katolikus Pax Bankkal együttműködve háromszáz püspököt hívott meg reggelire, a Nemzetközi Kolping házba Kölnben 2005. augusztus 16-ra.

A Főprézes örömeinek adott kifejezést abból az alkalomból, hogy egy katolikus világi szervezet részére, a világ minden tájáról érkező magas rangú vendégek, sok érdekes információval tudnak majd szolgálni. Köztudott, hogy a Nemzetközi Kolping Szövetség már évtizedek óta a világ 58 államában van jelen, több mint taggal.

A szövetség ezekben az országokban kompetens partnere az egyháznak, és az állami intézményeknek, a szegénység ellen és a képzés vonatkozásában.

A püspökök segítségével munkánk további kiterjesztésében egyszerűen felbecsülhetetlen, jegyezte meg a Főprézes.

ROMÁNIA

Április és május hónapokban Nyugat-Romániában, erős esőzések következtében a folyók vízellátása

erősen megnövekedett. A gátak sok helyen nem tudtak ellenállni, és ennek következtében, – Bánát – térségében 37 településen 1500 ház rongálódott meg, és további 92000 hektáros terület került víz alá. Több mint 3000 embert kellett evakuálni. Egy helyiségben korábban egy szociális étkezdé működött rászoruló gyermekek számára, amely most több mint 200 személy részére biztosította az ellátást, mivel házaikat és javaikat szinte teljesen elvesztették. A Román Kolping Szövetség ezen felül köszönetét fejezte ki a Német, Dél-tiroli és Luxemburgi Szövetségeknek a szolidáris segítségért, amellyel egy ház felépítésében segítettek.

VIETNÁM

A taglétszám növekedése Vietnamban minden elvárást felülmúl. 1990-ben vált lehetővé az első Kolping Család alapítása, mivel a társadalmi és politikai körülmények a kezdeti időszakban csak nehezen tették ezt lehetővé. 2004-től kezdődően a lehetőségek a katolikus szervezetek részére számottevően javultak, és ez érzékelhetővé is vált a rákövetkező években. 2004 végén már 108 Kolping Család volt 2887 taggal. 2005 áprilisában a családok száma 112-re emelkedett, 3526 fős létszámmal. Munkájukat a mély vallásosság és elkötelezettség jellemzi. Ennek megnyilvánulási formái: a közhasznú tevékenységeket ölelik fel, úgymint: útpítésekben való részvétel, kerékpárjavító műhelyek létesítése, hal- és háziállat tenyésztési projektek, és nem utolsósorban, hasznos segítői az egyházi közösségeknek.

PARAGUAY

Az elmúlt évben sikerült lényegesen

kiszélesíteni a képzési tevékenységet. Ebben összességében 1703 személy vett részt, amelynek 80 százaléka ennek köszönhetően el tudott helyezkedni. Meg kell azonban említeni,

hogy 21százalékuk idő előtt fejezi be a kurzusokat, mivel munkalehetőséget talál. Mások viszont, a szükséges költségtényezőkkel nem rendelkeznek, bár a Kolping Szövetség megkísérli ezt egy sajátos ösztöndíj létrehozásával segíteni.

Az eddigi fáradozások ezen a területen már közel ezer személy esetében érezhető változásokat eredményeztek, életfeltételeik javításában. A projektek sokszínűsége a következő: halgazdaságok kialakítása, optikai műhelyek létesítése, fotóstúdiók, valamint parfümesszencia készítése.

UGANDA

Folyó év áprilisában a Hoimában lévő Kolping ház magas rangú vendéget fogadott, mégpedig Uganda államfőjét, Yowki Kageta Musevenit. Ez alkalomból, a körzet politikai felelősei tartottak

értekezletet számos résztvevővel. Az elnök a ház berendezéséről elismerően nyilatkozott. A látogatás egyben nagy elismerést jelentett az Ugandai Szövetség számára, sőt az elnök helyettesét ez a körülmény motiválta, hogy a körzet Kolping tagjává váljék. A magas rangú politikai elismerés jelképezi a Kolping ház tekintélyét, és egyben bizalmat keltő a Szövetség eddig elért eredménye.

NIGÉRIA

A Nigériai Szövetség az utolsó hónapokban számottevően növelte tagjainak számát, és így 11 egyházmegyében már 55 Kolping Családdal rendelkezik 1920 taggal. A közeljövőben még további alakulás várható különösen az ifjúság körében, hozzávetőleg ezer fővel. A növekedés hátterében egy erőteljes

képzési program áll, amelynek társadalmi vonatkozásai is vannak, úgymint egészségügyi felvilágosítás, hivatásképzés, és családképzési területeken. Mindezeket a szövetség az NGO-val (civil szervezetek) közösen végzi, beleértve az AIDS, a malária elleni felvilágosítást, és a választások ellenőrzésének ügyét is.

Hatvan éves Ferenc atya

INTERJÚ SALGÓ FERENC ATYÁVAL

A közelmúltban két jeles esemény volt a pápai Kolping Család prézésének, Salgó Ferenc atyának az életében. Az első, hogy betöltötte hatvanadik életévét, a másik, hogy ezen kerek évfordulón egyházközségi és városi tevékenységének elismeréseként, Csoóri Sándorral és Farkas Bertalannal – előbbi diákként, míg utóbbi vadászpilótaként kötődik városunkhoz – egyetemben megkapta Pápa Város Díszoklevelét.

Születésnapja és e jeles elismerés apropóján megkértem Ferenc atyát, tekintsen vissza hatvan esztendejére, melyből húszat a pápai Szent Anna Plébánián töltött el. Beszélgettünk papi életének tapasztalatairól, élményeiről és munkájának eredményeiről.

- Visszatekintve papi működésére mit tekint a fő irányvonalaknak az életében?

- Az egyik fő munkaterületem mindig is a hitoktatás volt. Gyermekkoromban annyi értékes példát láttam, olyan sokat köszönhetek szüleimnek és nevelőimnek, hogy ezt szeretném továbbadni a gyerekeknek, fiataloknak is. Amikor megkezdtem a hitoktatást, még csak egy-egy csoportom volt, aztán emeltem az óraszámokat, hittanversenyeket rendeztem, hogy feladatot adjak a gyerekeknek. A célom mindig is az volt, hogy megtartsam a fiatalokat a bérmlás után, az ifjúsági hittan közösségében.

A másik fontos feladat számomra a betegekkel való kapcsolat. Még Kaposváron kezdtem a kórházba bejárni egy idős bácsi miatt. Mindig a délutáni focimeccsek előtt látogattam meg, aztán mentem a gyerekekkel edzeni. Végül anyuian igényelték a látogatást, hogy az egész vasárnap délutánt ezzel töltöttem. Rendszeresen ötven-hatvan áldozóm volt.

- Ennyi év alatt jópárszor kellett már helyet változtatnia. Mennyire nehéz egy megszokott környezetet, embereket otthagyni?

Azt szoktam mondani, hogy egy pap tíz évnél ne maradjon tovább egy

plébánián. Hét évig voltam pap Sámsonban, de amikor elhelyeztek, már éreztem, hogy megérett a helyzet a váltásra. Itt már húsz éve dolgozom, de még mindig érzem, hogy van mit tenni, és a dolgok előrehaladnak. Addig érzem jól magam, amíg az elgondolásaimat támogatják, és egyetértenek a terveimmel. A városban nehezebb az emberekkel kommunikálni, míg faluban voltam, elég volt a csarnokos néninek elmondani az információt, másnap már mindenki tudta... Itt nehezebb volt az embereket megismerni, de húsz év alatt sokakkal sikerült együttműködnöm.

- Milyen szenteket tart példaképének?

- Papi hivatásomban Szent Margit játszik jelentős szerepet. Hetedikes voltam, amikor olvastam Gárdonyi-t az Isten rabjait, és megragadott, hogy Margit áldozattá lett a nemzetért. Megfogott a szent lelkülete. A plébánosunk pedig akkoriban arról prédikált, hogy tőlünk még nem került ki pap, és azt gondoltam, miért ne lehetnék én? Az emberek, ha látogatóba jöttek hozzánk, mindig panaszkodtak. Akkor arra gondoltam, ha ezek az emberek imádkoznának, nem lennének elcsüggedve. Ezt valakinek meg kellene mondani nekik. Amikor bejelentettem, hogy pap akarok lenni, mindenki meglepődött, mert én addig nem is ministráltam. Mindig féltem a szerepléstől, és hogy valamit elronthatok. De Margit példája, hogy odaadta Istennek az életét, megadta az elinduláshoz szükséges erőt.

Szent József a másik kedves szentem, családunk elsőszülött fiai mindig ezt a nevet viselték. Úgy kell az emberek mellett állni, mint József Jézus mellett, gondviselőként, segítőként. József Máriához fűződő kapcsolatán keresztül pedig mintát ad a papoknak arra, hogyan kell a nőket támogatni tisztán, testvériesen. Szent Anna vejeként pedig ő gondoskodott róla időskorában, ahogy nekünk kell az idősebbekkel >>

▷▷törödnünk. Sokszor kértem Szent József közreműködését munkám során, és mindig megsegített.

- Van-e olyan eredménye, amire élete fő műveként tekint?

- Nem a látványos dolgokat tartom igazi eredménynek. Nem szoktam visszatekinteni, mindig az újabb feladatok foglalkoztatnak. A templom-, plébániaépítés csak külső feltételei voltak az igazi munkának, a lelki vezetésnek. A jól végzett munka

Árpád-házi Szent Margit
1500 körüli ábrázolása

örömmel tölt el, olyan mint gyermekkoromban a szántás után végigtekinteni a keresztekbe rakott gabonán. Igazi eredménynek azt tartanám, ha a tanítványaimat meg tudnám őrizni, és továbbsegíteni az Istenhez vezető úton.

- Mit lát a legfontosabbnak emnyi tapasztalattal a háta mögött? Mit üzenne a híveknek?

Idősebben az ember már megismeri a saját határait, és átérzi az ima erejét. Nagyon fontosnak tartom, hogy imádkozzunk, beszélgessünk az Istennel. Hinni kell a szeretetében és vállalni az útját. Így az ember sok szépséggel találkozik, és megmentheti magát a rossztól. És azt is látom, hogy mennyire fontos számunkra a gyermekkor, és ezért felelősséggel tartozunk a gyermekekért.

László Erzsébet

HIER LEBEN-LIEBEN-STREITEN I

150 éves a bambergi Kolping család

2005 júni. 3-5 között rendezték meg a „Bambergi napokat”, amelynek keretében, hochstadti partnervárosunk meghívására, a Pétfürdői Kolping Katolikus Szakiskola is képviseltette magát. Ez a rendezvény nagy jelentőségű volt a Bambergi egyházmegyében, hiszen 150 évvel ezelőtt 1855-ben alakult meg itt az első Kolping család. Adolf Kolping lelkiülete, tanítása ma is sok ember szívéhez ér el, családokat hoz össze, és olyan közösségeket teremt, amelyek tartalmat és értelmet adnak az emberi létnek.

A meghívás célja az volt, hogy a magyar kultúrát mutassuk be, mint a mozgalom nemzetköziségének bizonyítékát. Ehhez igénybe vettük a „Cserregők” táncsoport utánpótlás táncosainak segítségét is, akik a szakiskola fiataljainak tanítják a néptáncot. A megérkezés után kölcso-

nös üdvözlő beszédek hangzottak el. A hochstadti Kolping család új elnöke Wilfried Stocklassa kifejezte abbéli reményét, hogy a két település közötti kapcsolat az itt eltöltött idő alatt még jobban el fog mélyülni. Az ötgyermekes családapa valóban mindvégig velünk volt és csendesen ránk figyelve, mindig a kellő pillanatban sietett segítségünkre.

Pénteken a bambergi Kolping Szakiskola nyílt napjával kezdődött a rendezvénysorozat, amely során bepillantást nyerhettünk az intézmény belső világába, szakmai felkészülésébe. Sok új ötletet hoztunk magunkkal. Megtekintettük az ezerestendős várost is, amely a kulturális világörökség részét képezi. Bamberg az egyetlen olyan város Németországban, amely a két világháborút komolyabb sérülés nélkül megúsza.

Szombaton a fiatalokat az „Orange-day” várta, ahol a szakiskola fiataljai

sportnapot szerveztek az ifjúságnak, így a mieinknek is. Hamar megkedvelték a német fiatalok a kitartó és lelkes csapatot. Az iskola küldöttségét és a hochstadti Kolping család 2 vezetőjét az ünnepi megnyitó várta. Az ünnep jelentőségét megerősítették a jelenlévő világi és egyházi előljárók, mint Günter Kießwetter egyházmegyei prézes, Heinz Oberle és Norbert Seiler, a bambergi Kolping család prézese és világi elnöke. Hubert Tintelott úr a Nemzetközi Kolping Szövetség Főtítkára is je-

len volt. Az ünnepi beszédekből egyértelműen kitűnt az, amit kimondatlanul is érez mindenki, hogy a világnak még soha nem volt akkora szüksége megértésre, szeretetre és aktív segítő törődésre, mint ezekben az egyre inkább elmagányosító és közönyös időkben. Az ünnepség fénypontja a vasárnapi szentmise volt. Délután a meghívott országok bemutatkozására került sor. Elérkezett a mi időnk is. A német kolpingtestvérek véget nem érő vastappsal köszönték meg a magyar táncosok szívből szóló tácbemutatóját. A hochstadtiak és Rudolf Weißmann, az egyházmegye világi elnöke este külön kifejezte háláját, hogy ilyen műsorral emeltük az ünnep fényét.

Igen, sikerült hidat építeni lélektől-lélekig. Köszönet érte a Jó Istennek és a szervezőknek.

H.Gy.

Úrnapja Budaörsön

A budaörsiek az Úrnapját a legjelentősebb egyházi ünnepnek tartoták ill. tartják. Ösztönösen megérezték, hogy az Oltáriszentség a Megtestesülés kiszélesítése. A Megtestesülés az egész

hat Krisztus, hogy aztán áthasonulva egyéniségük része lehessen.

Ennek a csodának a kifejezése az a pompás úrnap virágszőnyeg, amelynek elkészítésére évtizedek óta

emberiségnek szólt, az eucharisztia jelenléte pedig az egyénnek. Az emberekhez ezért táplálék alakban is eljut-

összefogtak a budaörsi családok.

Korábban - az 1946-ban kezdődött kitelepítés előtt - az Úrnap előtti

vasárnap (Szentháromság vasárnapja) kezdték a virágyűjtést és a szirmokat hús pincékben papírra terítve őrizték.

Az ünnep előtti napokon az asszonyok átlag 15 cm átmérőjű koszorúkat is fontak, amelyeket megszentelésük után otthonaikban helyeztek el.

A virágszőnyeg alkotta út négy kápolnához vezetett, ahova a körmenet során az Oltáriszentséget helyezték.

A virágszőnyeg elkészítése nem könnyű feladat ennek ellenére sokan és szívesen vállalkoznak rá. A Budaörsi Kolping Család Egyesület is - a megalakulását követő néhány év után - természetesnek érezte, hogy részt vegyen ebben a munkában.

A körmenet most nem vonul végig a városon csak a templom körül, de négy kápolna és a koszorúk változatlanul várják az Oltáriszentséget. A díszítés alapját vallásos motívumok alkotják és ezeket mi, egyesületünk jelképével is ki szoktuk egészíteni. Az első évben még fejtörést okozott a fekete szín előteremtése, de mint a mellékelt fényképeken látjátok ezt is megoldottuk.

Hogy hogyan, azt most nem árulhatom el, gyertek el jövőre személyesen és rájöttök a titok nyitjára.

Michelberger Máttyás BKCSÉ.

Érsekvadkerti Családi Nap

A mai napon emlékezni is jöttünk egy szomorú évfordulóra. 85 évvel ezelőtt 1920. június 4-én a Párizs melletti versailles-i parkban lévő Tiranon Palotában a szövetséges Antant hatalmak képviselői aláírás után kihirdették az I. Világháborút lezáró legigazságtalanabb és Magyarország, a Magyar Nemzet számára szörnyű következményekkel járó békeszerződést.

A Trianoni Békeszerződésnek nevezett diktátum aláírására a magyar tárgyaló küldöttséget vezető gróf Apponyi Albert nem is volt hajlandó, azt végül is csak mint megbízottak Benárd Ágoston és Drasche Lázár Alfréd látták el kézje-

Lacsni Péter ünnepi beszéde elhangzott 2005. június 4-én az Érsekvadkerti Családi Napon a Trianoni Békeszerződés aláírásának 85. évfordulóján

gyükkel. Az ő nevüket az útókor el is felejtette, de nem felejtethjük el soha hazánk megcsönkítésének a Magyar nemzet tragédiájának, a nemzet szétszakadásának kitervelőit:

Clemanceau francia, Lloyd George angol miniszterelnököt és Wilson az Amerikai Egyesült Államok elnökét

aki Bratianu román miniszterelnök és Edvard Benes cseh tárgyaló képviselő magyargyűlölettől vezérelt mohó nacionalista követeléseit a békeszerződésbe foglalva kielégítették.

Benesről talán érdemes megjegyezni, hogy a II. Világháborút követően ő volt az a csehszlovák államelnök, aki az úgynevezett Benes Dekrétumokkal a felvidéki magyarok és a szudétánémetek százezreinek földönfutóvá válásához, szülőföldjükről való elűldözéséhez a nevét adta. A szomorú az, hogy éppen napjainkban állítottak neki Párágában szobrot.

De térünk vissza Trianonhoz. Mit is jelent a diktátum?

Magyarország területe a diktátum előtt 325000 km², a békeszerződés után 93000 km²-re zsugorodott. >>

▷▷ Lakossága 20 837 000 fő volt, Horvátország nélkül 18 100 000 fő.

Az ország megcsonkítása után a lakosság száma 7 516 000 főre csökkent. Területének 64%-át, lakosságának 72%-át elvesztette. A nemzetet négy részre szakították. A trianoni határokon kívül rekedt magyarság létszáma 1920-ban 3 237 000 fő volt. Minden harmadik magyar idegen állam fennhatósága alá került kisebbségi sorsra ítélve.

Romániához 1.700.000

Csehszlovákiához 1.072.000

Jugoszláviához 465.000

magyarajkú lakos került.

Családok szakadtak szét, sokan az idegen fennhatóság miatt menekülni kényszerültek. A magyarságukat vállalók sok esetben –különösen Erdélyben– atrocitásoknak kitéve, védelem nélkül, sokszor pusztá életüket mentve menekültek a megmaradt, kifosztott csonka hazába.

Mindez nem volt elég a békediktátum kitervelőinek. A megcsonkított és magalázott, a román megszálló csapatok által kirabolt Magyarországot hatalmas jóvátétel megfizetésére kötelezték.

Szentmise az akácfa alatt

Az I. Világháború vesztesei közül Magyarországot büntetik a legsúlyosabb szankciókkal. Azt a Magyarországot, amelynek miniszterelnöke gróf Tisza István 1914. júniusában tiltakozik a háborúba lépés ellen.

Mindezek ellenére a nemzet tovább él, s a két világháború között az 1929-33-

as gazdasági világválságot is átvészelve, dinamikus gazdasági és kulturális fejlődés indul hazánkban.

Ennek bizonyítására most csak néhány eredmény és név felsorolására szorítkozunk:

A súlyos

nyers-

anyaghiány

ellnére vasúti járműgyártásunk, villamos-energetikai gépgyártásunk, szerszámgyártásunk, műszeriparunk, mezőgazdasági gépgyártásunk Európa élvonalába küzdi fel magát. A kor neves feltalálói között számos magyar mérnök és tudós található. Gondoljunk itt Déry-Bláthy-Zipernovskyt, Kandó Kálmánra, Szentgyörgyi Albertre.

Irodalmi életünket olyan költők, írók

fémjelzik, mint József Attila, Móricz Zsigmond, Móra Ferenc.

A komolyzene területén Bartrók Béla, Kodály Zoltán alkottak maradandót, műveik világszerte ismertek.

Mindezek után természetes és jogos törekvésként a trianoni trauma megszüntetése érdekében az állami és civil szférában is, a revíziós gondolat ébrentartása helyet kap.

A nemzet tehát felébredt a sokkból. 1938 és 1940 között békés úton sikerült még a revíziós politikának azon területek visszacsatolása az országhoz, ahol a legnagyobb többségben éltek magyarok. (Felvidék, Észak-Erdély és Székelyföld, Bácska-Bánát magyaroklakta részei.)

Sillye Jenő és zenekara

Sajnos a II. Világháború kitörése, majd szörnyűségei újból romba döntötték hazánkat, s a háborút lezáró Párizsi Békeszerződés újólag megcsonkította az országot.

A szovjet megszállás és az ezzel együtjáró diktatúra éve alatt Trianon nevét még említeni sem volt szabad.

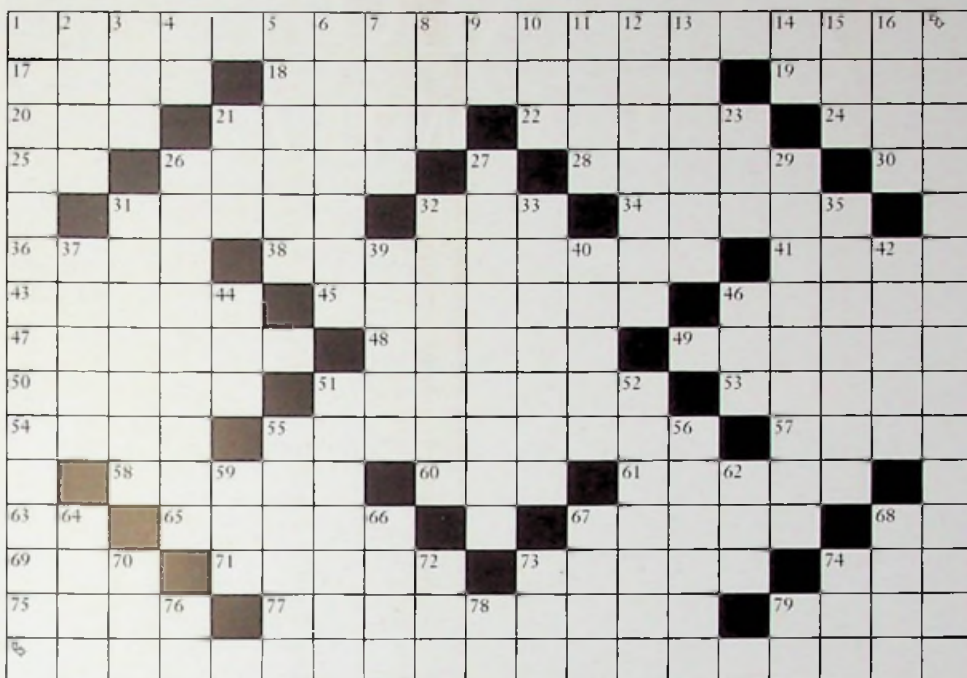
A 40 évig tartó diktatúra ideológiáját az úgynevezett proletárinternacionalizmus jelentette, s a nemzeti összetartozás érzését, a magyarságtudatot igyekeztek elhallgatással, ha kellett erőszakkal megszüntetni. Ennek szomorú következménye a 2004. December 5-i népszavazás eredménye, amikor is az anyaországban élők cserbenhagyták a határain kívül rekedt honfitársaikat.

Ennek soha többé nem szabad előfordulnia!

Ezért is emlékeznünk kell a Trianoni Békeszerződés aláírásának évfordulójára, s kérnünk kell a jó Istent, s hazánk patronáját a Szűzanyát, hogy a XXI. Században hazánkat mentse meg a hasonló tragédiáktól.

A HIMNUSZ SZAVAIVAL ZÁROM MEGEMLEKEZÉSEMET:

*Isten áldd meg a magyart
Jókedvvel, bőséggel
Nyújts feléje védőkart,
Ha küzd ellenséggel...*

Vízszintesek: 1. A GONDOLAT ELSŐ SORA (zárt betűk: H,Y,Z,V,K,R). 17. Örökzöld díszfa. 18. Durván bántalmazó. 19. Kirándulás. 20. Varró mozdulatot tesz. 21. Bárány teszi. 22. Vízidió. 24. Nyom. 25. Rag. 26. Kártyajáték. 28. Dedó. 30. Nap. 31. Apa, németül. 32. Vég nélküli szám! 34. Hivatkozott.

36. Szám. 38. Fegyvereket felosztja. 41. Várpalotához tartozó. 43. Földkéreg felszíne. 45. Helyzet jelzője lehet. 46. Melyik irányba. 47. Eleség. 48. Karolt. 49. Információim. 50. Törlőgumi. 51. Tollba mondják. 53. Bicskéhez közeli helység. 54. Kérdés tárgya (két szó). 55. Sakknál nem árt ismerni. 57. Fiatal tinó. 58.

Száz dekát. 60. Varró eszközök. 63. Fordított dátumrag. 65. Ismert futballistánk. 67. Kocsi része. 68. Ön jele. 69. Trombita hang. 71. Túlzoan zaklat. 73. Egyiptomi piramisváros. 74. Ön, németül. 75. Helység Pécs mellett. 77. Fiatal egyházzenei csapat. 79. Fejünkre.

Függőlegesek: 2. Díszterem. 3. Hullajt. 4. Gábor Andor. 5. Kerekét rögzít. 6. Vágyat keltő hatás jelzője. 7. Orvosság. 8. Telik belőle. 9. Kutrica. 10. Tízen Túliak Társasága. 11. Bánya vágat. 12. Idejét múlt. 13. Dalfesztivál helyéről való. 14. Ver. 15. Horony. 16. Keményfém. 17. A MÁSODIK FŐSOR (zárt betűk: B,I,A,G,S,T). 21. Mózes kelleke. 23. Vajdasági város. 26. Izombénulás. 27. A GONDOLAT HARMADIK SORA (zárt betűk: S,K). 29. Bírószág szereplői. 31. Emlékezetemből törlek. 32. Hangot adott. 33. Értékesíteni kívánják. 35. Egységnyi hatóerőt. 37. Dunántúli dombság. 39. Szakáll. 40. Száját tigris nyit. 42. Német város. 44. Gyere, népiesen. 46. Ezernégyszáz, római számmal. 51. Vallásos. 52. Kerek szám. 55. Bizottság franciául (COMITÉ). 56. Volt válogatottunk (Zoltán). 59. Lyuk, népiesen. 62. Hasznos rovar. 64. Opera része. 66. Pizok. 67. Mely személyre. 68. ... ira et stúdió. 70. Karzat része! 72. Ismert megyevárosi labdarúgó csapat. 73. Farkán sérült vízi madár! 74. Tánúhegy. 76. Ellentétet jelöl. 78. Régen ilyen rendszerben futballoztak. 79. Visszaér!

M.Gy. Kisskunalas

a kézenfekvő

Ha ön érdeklődő, ha a jóra mindig fogékony, ha valódi baráti társaságra vágyik, ha mindig tájékozott és naprakész szeretne lenni, a megoldás kézenfekvő:

Kolping Interaktív

Mert a hazai és nemzetközi Kolping-élet friss, fontos és érdekes információival várja önt a Kolping Interaktív.

Mi megalkottuk, önnek már csak használnia kell.
Hiszen valóban kézenfekvő: Kolping Interaktív. www.kolping.hu

Figyelem!!!

Kolping honlapunkon beindult a fórum, mindenki számára elérhető.
Várjuk minél több izgalmas, naprakész téma felvitelét!

A fiatalok ebben is példát mutathatnak!

A Magyar Kolping Szövetség

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Lang György

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Lapterv és dizájn: Végh Ágnes

Szerkesztőség: 1035 Budapest,

III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239

Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu

Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk

OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy az árak emelkedése miatt egy példány újság előállítási költsége: 200 Ft.

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

KOLPING NYARALÓHÁZ

BALATONFENYVES

Információ és szobafoglalás

KOLPING CSALÁDI HOTEL

8394 Alsópáhok, Fő u. 120.

Tel.: 83/344 143, -281, -282

Fax: 83/344 142

E-mail: kolping.hotel.pahok@axelero.hu

www.kolping.hotel.hu

KOLPING NYARALÓHÁZ

8646 Balatonfenyves, Iglói u. 12.

A ház gondnoka az alábbi címen és telefonszámon érhető el:

Balatonfenyves, Kőlcsey u. 108.

Tel.: 85/362 832

BALOGH VENDÉGHÁZ

Exkluzív szálláslehetőség Szegeden!

Háromcsillagos minősített szolgáltatásokkal állunk tisztelt vendégeink rendelkezésére.

Szabadban kerti partyra alkalmas fedett bográcsozó és grillezőhely, akár 30-40 fő részére is.

A kertben igény szerinti sátorozási lehetőséget tudunk biztosítani.

Ingyenes, zárt parkoló.

Idegenvezetést, programszervezést is vállalunk – angol nyelven is.

Vonattal, busszal érkező vendégeink fogadását (gépkocsival) megoldjuk.

Igényt szerint félpanziós ellátást is tudunk adni.

Kolping tagoknak 10% kedvezmény!

Szeretettel várjuk önöket!

Szállásrendelés: telefon/fax: 62-442-624

Telefon: 06-62/441-382

Mobil: 06-30/9554-790

e-mail: szentendreterkep@axelero.hu

SZÁLLÁSLEHETŐSÉG KISKUNHALASON

Szállás: 4x kétágyas szoba + fürdő/wc
1x háromágyas szoba + fürdő/wc
Árak: 1 éjszaka esetén 2000.-Ft/fő
1 hét esetén 1200.-Ft/fő

Teljesen felszerelt konyha.

Vendéglői étkezés – elérhető áron megoldható.

A közelben termálfürdő és a Halasi Csipke Múzeum.

Szélmalom, horgászási lehetőség.

Információ: Kis Benedek, 06-20/345-14-92